

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 51.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901954096/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

og ved saadanne Lejligheder var der aldrig Nej i hans Mund, hvor tvær end ellers denne forsigtige Pengepuger kunde være.

En Efteraarsaften var Niels Pind paa Farten efter Madam Hansen til Søren Branders Kone. Da Niels var til Aars, var Jens Bjærg fulgt med for Mørkets Skyld. Det var nemlig saa begsort, at man som en blind hvert Øjeblik frygtede at løbe imod noget. Alligevel skred Vognen rask frem ad en Hulvej, der var saa dyb, at det var umuligt at komme ud af Sporet. Men med ét standsede Hestene.

De vare ikke til at drive af Stedet.

Niels gik rundt om Køretojet uden at opdage noget usædvanligt.

Madam Hansen begyndte at paa-kalde Vorherre, men Niels spurgte Jens, om han ikke havde Staal i Lommen. Jo, han havde en Kniv, som »Mirakkel-smeden« havde lavet, men han vilde

4*

ikke garantere for, hvor meget Staal den indeholdt.

Imidlertid maatte den prøves. Niels huggede Kniven i Forenden af Vognstangen og søgte paany at tvinge Dyrene frem. Umuligt.

I dette kritiske Øjeblik muslede det i Lyngen forude, hvor nogle brægende Faar og Lam krøb op af Vejsporet, og saa travede Hestene villigt frem. — Niels Pind udstødte nogle vrissende Lyde, mens Jens Bjærg lo, saa han hoppede i Agestolen.

— Imidlertid var der Uro ude i Søren Branders Hytte. I den eneste Stue stod der en Dragkiste, to umalede Sengesteder og en Foldebænk, hvor Børnene hvilede om Natten. Peter Vibes Kone, Maren, var til Stede i Anledning af den forestaaende Begivenhed. Søren og hans Fader gik ængstlige ud og ind og lyttede efter Lyden af Vognhjul.

Det viste sig efter en Stunds Forløb,